

«Έχουμε χρέος να τιμήσουμε τα 100 χρόνια από τη γέννηση του Τάσου Λειβαδίτη το 2022» του Γιώργου Δουατζή

Γιώργος Δουατζής Δημοσιεύτηκε 05 Δεκεμβρίου 2021

Συμπληρώνονται, το 2022, εκατό χρόνια από τη γέννηση του μεγάλου μας ποιητή Τάσου Λειβαδίτη (1922-1988). Θεώρησα χρέος μου να καλέσω αρμόδιους, υπουργό και υφυπουργό Πολιτισμού, να τιμήσουν τη μνήμη του ορίζοντας το 2022 «Έτος Τάσου Λειβαδίτη». Την πρόταση για σειρά εκδηλώσεων μέσα στο 2022 στη μνήμη του αγαπημένου ποιητή –που συντρόφεψε πολλές γενιές και θα διαβάζεται από πολλές ακόμα– έκανα στην Εταιρεία Συγγραφέων και στον Δήμο Αθηναίων, του οποίου δημότης ήταν ο Λειβαδίτης.

Για την ιστορία, θέλω να αναφέρω ότι ο Τάσος Λειβαδίτης γεννήθηκε στο Μεταξουργείο, στην οδό Λεωνίδου 74, και έζησε μέχρι τον θάνατό του στην οδό Αχαρνών 35. Το έτος 2000, ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων απαλλοτρίωσε τον περιβάλλοντα χώρο και το πατρικό σπίτι του ποιητή, προκειμένου να χτιστεί το 156ο Δημοτικό Σχολείο.

Με πολλές προσπάθειες καταφέραμε να μην κατεδαφιστεί το οίκημα, να διασωθεί το σπίτι και με το ΦΕΚ 484/05-11-2007 του Υπουργείου Πολιτισμού χαρακτηρίστηκαν «ως μνημεία τα κτίσματα επί της οδού Λεωνίδου με αριθμούς 70 & 74 καθώς και ο μαντρότοικος στον αριθμό 72. Τα συγκεκριμένα κτίσματα είναι χαρακτηριστικά δείγματα κτισμάτων μικρής κλίμακας των τελών του 19ου και των αρχών του 20ού αιώνα, ανήκουν σε μια από τις παλαιότερες γειτονιές της Αθήνας και η διατήρησή τους θα συμβάλλει στη διαφύλαξη της ιδιαίτερης φυσιογνωμίας της περιοχής από πολεοδομική, ιστορική και αρχιτεκτονική άποψη». Το σπίτι του Λειβαδίτη, έκτοτε, ανήκει στον ΟΣΚ.

Τον Απρίλιο του 2008 συγκροτήθηκε επιτροπή, η οποία πραγματοποίησε αυτοψία στον χώρο και έκρινε απαραίτητη την άμεση λήψη μέτρων ασφαλείας, για την προστασία των διερχομένων και οχημάτων, γιατί τα κτίσματα παρουσιάζουν πλέον στοιχεία επικινδυνότητας λόγω παλαιότητας.

Επίσης, ήταν πολλές οι χρονοβόρες και... ψυχοφθόρες ενέργειες για τη διάσωση του πατρικού του σπιτιού και του αρχείου του. Νομίζω πως τώρα έφτασε η σειρά των νεότερων να πάρουν τη σκυτάλη...

Με δεδομένο αυτό το ιστορικό, είχα ζητήσει (χωρίς αποτέλεσμα) από τον Μάιο του 2002 με γράμμα μου στον τότε δήμαρχο Δημ. Αβραμόπουλο:

1. Την ονομασία δρόμου ή της υπό κατασκευή πλατείας στην οδό Λεωνίδου στο Μεταξουργείο, όπου κατασκεύαζε ο ΟΣΚ σχολικό κτίριο, σε Τάσου Λειβαδίτη.
2. Τη δημιουργία Μουσείου Λειβαδίτη, στον χώρο του πατρικού του ποιητή, όπου ανεγείρεται σχολικό κτίριο και θα μπορούσε μία αίθουσα να περιλαμβάνει τα προσωπικά του αντικείμενα, φωτογραφίες, χειρόγραφα, βιβλία κ.ά. με την ευθύνη του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου.
3. Την τοποθέτηση προτομής –υπάρχει το εκμαγείο του ποιητή κατασκευασμένο από τον γλύπτη Μιχάλη Κάσση– σε σημείο της πόλης.

Δυστυχώς, έκτοτε δεν έγινε καμία ενέργεια, γι' αυτό και επανήλθα με μήνυμά μου προς τον σημερινό δήμαρχο Αθηναίων κ. Μπακογιάννη με την ελπίδα μιας ανταπόκρισης.

Ελπίζω, η πρωτοβουλία μου για να τιμηθεί όπως του αξίζει ο Τάσος Λειβαδίτης να έχει συνέχεια. Με τις μικρές μου δυνάμεις, έκανα όσα μπορούσα. Στο ενεργητικό μου υπάρχουν διοργανώσεις συνεδρίου, εκδηλώσεων σε πολλούς δήμους, δημοσιεύματα, τηλεοπτική και πολλές ραδιοφωνικές εκπομπές (Αθήνα 9.84, ERA2, Γ' Πρόγραμμα), έκδοση τριών βιβλίων (Κέδρος, Στίξις) για τον αγαπημένο φίλο και ποιητή. Επίσης, ήταν πολλές οι χρονοβόρες και... ψυχοφθόρες ενέργειες για τη διάσωση του πατρικού του σπιτιού και του αρχείου του. Νομίζω πως τώρα έφτασε η σειρά των νεότερων να πάρουν τη σκυτάλη...